

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Så hørte vi igen denne klagesang om dansk erhvervsliv, der tjener for lidt, og om, at det skal have nye skattelettelser. Men læser fru Pia Christmas-Møller overhovedet ikke erhvervs siderne i aviserne? Har fru Pia Christmas-Møller ikke haft tid til her til morgen at læse, at der lige er sat ny rekord på aktiekurserne, at aktiernes værdi i Danmark i år er steget næsten lige så meget som det samlede driftsbudget på finansloven. Aktiekursernes værdi i Danmark er i år steget næsten lige så meget som det, vi i dag beslutter at bruge på statens drift, og så mener man alligevel, at erhvervslivet skal have nye skattelettelser.

Var det ikke snart på tide, at De Konservative i stedet for at kræve flere skatte kroner begyndte at diskutere, om ikke erhvervslivet kunne bruge de enorme værdier, det tjener i øjeblikket, på en mere samfundsgavnlig måde, end det gør i øjeblikket?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg har et spørgsmål til den konservative ordfører, for det er jo ikke så lang tid og ikke mange finanslove siden, at vi faktisk havde et forlig om revision, forbedring af arbejdsmarkedspolitikken, og det var vi glade for fra radikal side, og jeg har da også indtryk af, at De Konservative var glade for det, ellers havde de vel ikke indgået det.

Men jeg synes, at de toner fra den konservative ordfører, vi nu hører i retning af straksaktivering, vi hørte det også i går og kunne se det på ændringsforslagene, ikke rimer med det, for hvis vi fulgte den konservative tankegang, er det i hvert fald vores opfattelse, at vi så i løbet af nogen tid ville nå til en udhuling af arbejdskraftens forskellige kvaliteter, fordi det ville betyde, at i det øjeblik, folk stod uden job, skulle de straks ud i et andet, som de kunne bestride, og det ville altså sige ikke noget, hvor de skulle leve op til deres kvalifikationer og til nogle voldsomme udfordringer, som måske kunne få dem til at stå lidt på tæer. De ville heller ikke have mulighed for at komme i gang med en omskoling, videreuddanne sig og opdatere deres viden.

Så skulle vi ikke hellere behandle arbejdskraften på en ordentlig, fremadrettet måde?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Den konservative ordfører sagde, at regeringen har valgt ensidigt at køre den økonomiske politik med venstrefløjen.

Jeg synes, fru Pia Christmas-Møller er uretfærdig. Det Radikale Venstre vil meget gerne føre økonomisk politik med alle ansvarlige politiske partier i Folketinget, men det har været meget svært at få både De Konservative og også andre borgerlige partier i tale.

Et af de tilfælde, hvor det faktisk lykkedes at få de borgerlige partier i tale, var det indgreb mod den store forbrugsvækst, som blev foretaget tidligere på året, hvor vi indførte en tvungen opsparring i ATP-ordningen, og hvor De Konservative jo var med og var medansvarlige. Det synes jeg da er i orden, men det ville klæde De Konservative, hvis de ville tage et medansvar og sige: O.k., vi har også været med til at stramme op på den økonomiske politik, som vi gerne ville.

Så var De Konservative i øvrigt medansvarlige for, at ordningen blev så bøvlet, at den påførte de private virksomheder en masse ekstra administration. Så helt uskyldtsrene er De Konservative jo ikke, og det plejer de heller ikke at være; men sig dog tingene rent ud.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu kan jeg ikke påstå, at det er nogen overraskelse for mig, at hr. Frank Aaen og hans parti ikke kan se sammenhæng mellem Danmarks velfærdsmuligheder og erhvervslivets indtjeningsevne. Det er jo et grundlæggende problem, at hr. Frank Aaen har en tyrkertro på, at planøkonomien og den offentlige sektor kan løse alle opgaver. Her skilles vandene virkelig på et grundlæggende holdningsmæssigt område.

Hr. Frank Aaen refererer til, at der er en god indtjening i en række erhvervsvirksomheder i øjeblikket. Det er da rigtigt, og det er da godt. Det skal da blive endnu bedre, men bag den gode indtjening gemmer sig altså et grundlæggende problem, nemlig at Danmark taber markedsandele, og det er et grundlæggende problem, som vil slå hårdt – ikke bare på nationaløkonomien, men også på menneskers dagligdag ude på arbejdspladserne den dag, den internationale højkonjunktur vender til en lavkonjunktur.